

ske: na laškem vse Laške. Nikoli nikjer pri drugem narodu nisem videl slovenskih: a tukaj na trdo slovenski zemlji, tu so napisi nemški! Ali ni to norost? Potem pa se moško postavijo in rečejo: Slovenci smo. Ako ste Slovenci, pa pokažite to javno, pred vsemi ljudmi; ali vas je morda sram, da bi imeli slovenske napise? Ako vas je sram, sram vas bodi! Kaj neki morejo tuje misliti o nas Slovencih, ker tako sami sebe smešimo! Smejejo se nam, pa je. Pa to ni le samo v Žalci; saj tudi v Žalci najdeš „pivarno“; tudi povsod drugod po vseh trgih in mestih na slovenskem Štajarji ni boljše; kamor koli greš, povsod enaki stari greh. Pa pravijo: e kaj; naj bo napis, kokoršnji hoče, da sem le jaz Slovenec! Ali čuj, ako bodem jaz nosil nemški trak, pa bodem trdil, da sem Slovenec, ali mi ne bode vsak v lice plunil? Ako hočemo Slovenci biti in tudi kot taki spoštovani biti, ne smešimo sami sebe; pokažimo, da stanuje todi v resnici slovenski rod; proč toraj z vsemi nemškimi napisi po Slovenskem!

Iz Maribora. (Nekaj za posle.) Nekaj posebnega in skoraj čudnega moram poročati, kar denešnji — zlasti po mestih — redkokedaj doživimo. V Mariboru je pri g. baronu G. L. več let služila deklina iz poštene kmečke hiše v Slov. goricah. Bog jej pošlje ženina in zdaj se je omožila. Toda to ni kaj čudnega, da se je omožila, saj se to tudi drugim dekletom nagodi, pa to je bilo jako lepo, da gospa baroninja deklina ni pustila iz svojega hrama do tiste ure, ko je šla nevesta pred altar, in da je sama baroninja že cele tjedne skrbela za gostovanje in je tudi bližje rodini služila imenitno gostijo. Baron in baroninja sta se sama gostije vdeležila in sta presrečni nevesti tudi napivala ter jej vso srečo želela. Ravno zbog tega pa, ker skrbi gospôda za svojo družino, kakor za otroke svoje, zato pa jim ni treba poslov iskati, ampak silijo jim v hišo, če je kakšna služba prazna in če kateri mora oditi, kakor sedaj nevesta, gre s solznimi očmi od hiše. Taka je res prava, krščanska gospodinja, ki ima svoje posle kakor svoje otroke in ne, kakor sužnje, in tak je res plemenit gospodar, od katerega bi se drugi, ki za svojo družino nimajo nikdar prijazne besede, lahko kaj naučili. — Pri sladkem vinu je gostom prišla dobra misel, da hočejo za dijaško kuhinjo nekaj zložiti. Precej je položila g. baroninja cekin, g. baron pa dvajsti srebrnikov in oni drugi gostje so nabrali 6 fl. 40 kr. Živili!

Iz Slov. Bistrice. (Ženitovanje.) Ker se je pričel čas ženitovanj, zato se je priredila lična knjižica pod naslovom „Ženitovanje“. Ta „ženitni običaj“ je izšel pred nekaj leti v „Slov. Gospodarji“, potem pa v knjigi „Črtice“, katero je izdala Matica Slovenska v Ljubljani. Ker

pa ni bilo tako moči dostim s tem delcem ustreči, zato je bil pisatelj te knjižice od mnogih opominjan, da bi ta „ženitni običaj“ v posebni knjižnici dal tiskati. Po prvih dveh natisih se je slednje čase dosti popraševalo, zato se je zopet priredil ves predelan tretji natis. Slovenci, sezite zopet po tej knjižici! Ko bode ta iztis po večjem razprodan, imam zopet priredjenih nekoliko okroglih pesmic in druge nedolžno-šaljive tvarine, da se bode v četrti natis knjižici pridjalo, poštenim Slovincem za dobro voljo, tudi poduk in kratek čas. Slovenci, sezite torej po tej mični, lični knjižici, katera se dobi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru samo za 15 kr., po pošti pa 18 kr. Da bi ta knjižica ceneje med ljudi prišla, zato je želeli, da bi č. g. duhovnici in drugi rodoljubi za svoje farmane in okoličane v večjih zavojih iz tiskarne sv. Cirila knjižice naročili. Tedaj še enkrat: sezite, Slovenci, po tej knjižici, da bote imeli na ženitvah pošteno razveseljevanje in kratek čas. St.

Od Velike nedelje. Dne 18. t. m. šel je Franc Pevec, sin iz Runča, Velikonedeljske župnije, s svojim tovarišem, nekim viničarjem, na Stanovskem vrhu v les sekati drv. In sicer sta se bila pogodila za plačo od sežnja. Ko sta podrla neko bukev, palo je drevo takó nesrečno na tla, da je zadelo deblo Franca Pevca ter ga popolnoma pomandralo tako, da je drugi dan previden s sv. zakramenti umrl, njegov tovariš, kojega je samo vejevje zadelo, ni toliko dobil, vendar pa bo tudi on nekaj časa postelj varoval. In isti dan je v Litmerku, komaj jedno uro oddaljenem kraju od prve nesreče, podiral neki drvar tudi drva v lesu ter ravno tako nesrečno podrl, samo s tem razločkom, da je bil takoj, ko ga je drevo zadelo, mrtev ter ni imel časa za sv. izpoved. V resnici čuden slučaj, dve tako jednaki nesreči v enem dnevu!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na Dunaji je bival te dni princ Aleksander Battenberg, poprejšnji knez Bolgarski. Svitli cesar so princa častno vzprejeli ter so ga tudi v gostje povabili. Svet ugiblje, česa je kje princ iskal na Dunaji. — V sredo, dne 30. januarija bode prva letošnja seja v drž. zboru. — Škof v Krakovem, ima poslej čast kneza ter nosi ime „knezoškof.“ — Našim prenapetim Nemcem še ni zadosti huda „Tagespost“, v Gradci izhaja sedaj po novem letu nov tednik, „Deutsches Volksblatt.“ Kdor ne bere tega lista, tak ne ve, kaj se pravi „nemški narodnjak“. Sam večni Bog nas naj obvaruje, da ne pride gospôda te vrste k zeleni mizi! Kdor ne govori nemški, temu pojde tačas gotovo za jezik; kar izdere mu ga kak tak narodnjak. Beli kruh je, kakor zatrjuje

„D. W.“, tudi samo za Nemca, zato ne sme noben drug otrok reč v srednje šole, kakor le nemšk! — Koroški poslanec, dr. Luggin, že bobna na vojsko zoper predlog slov. drž. poslancev gledé spremembe volilnih okrajev. Ravno ta mož pa je priča, da je treba take spremembe, sedaj bolj, kakor le kedaj. Mož ne pozna na Koroškem slov. ljudstva, kakor za to, da ga stavi na smeh. — Ljubljana dobi spomenik pesnika Val. Vodnika, vlije ga neka tovarna na Dunaji, Črnomelj pa pripravlja enak spomin pesniku M. Vilharju. — Družba sv. Cirila in Metoda izda v kratkem novo knjigo, „Rudolf Habsburški, praded naše cesarske rodovine.“ — Iz Amerike se je vrnilo 227 oseb v Gorico, sirote vedó sedaj, da ni vse zlato, kar se sveti, doma je le domá. — Čitalnica v Kviškem pri Gorici ne napravlja plesov, ampak shode, na katerih so podučljivi govori. To zasluži posnemanje. — Mesto Trst se pripravlja na to, da si izposodi 11 milj. goldinarjev. Vsa je podoba, da se izpozna starešinstvo na dolgove. — Dalmatinski poslanci dež. poslanci niso zadovoljni s sedanjim ces. namestnikom in pravi se, da ima g. pl. Pavič, svoje dni c. kr. okr. glavar v Mariboru, veliko upanja, da pride na to mesto. — Z Zagrebu se je ustrelil mestni podžupan, J. Kalabar. Mož je ogoljufal ljudi za 50.000 gold., potem pa je segel po sevolverji. Take reči so sedaj po mestih že skorej navadne. — Madjarski dijaki v Pešti in v Požunu se vzdigujejo zoper novo vojaško postavo, to pa že bojda ne več tako, kakor še dopušča to postava. Pravi se, da se vsled tega ces. dvor letos ne preseli v Budo, kakor je bilo sicer v navadi. — Drž. zbor ogerske skupine se je udal vladi ter je vsprejel brez vsake spremembe vojaško postavo. Tisza je vendar-le moč mož.

Vunanje države. Od zanesljive (?) strani se sliši, da je dognana pogodba med sv. Očetom in ruskim carjem. Trije novi škofije za rusko-poljsko kat. cerkev so že tedaj, če je resnica, potrjeni, med njimi je nadškof v Vilni. — V mestu Casola pri Raveni so se podrle štiri hiše, ker se je zemlja pod njimi pogreznila — V Milanu, glavnem mestu svoje dni avstrijske Italije, je bil une dni nek shod raznih ljudi. Na njem jim je bojda bilo na tem, da bi našli pot — do mirú na celem svetu, toda ta shod je le pokazal, da so bili na njem ljudje, ki bi radi vse postavili — na glavo. — Na Francoskem še jabelko ni zrelo, to se pravi: doslej še životari republika pa se vidno bliža svoji smrti. Ljudstvo, kakor je francosko, pač ni za republiko. — Kdo zmaga v Parizu, Boulanger ali Jacques, še ni moči reči. Dela se za oba, na večih krajih mesta že celo s kolom in pretepi niso več redki. — V anglijskem drž. zboru, ki se snide še le sredi februarja, pride

v razpravo načrt postave, vsled katere se odpusti dolžna zakupnina tistim kmetovalcem na Irskem, ki je ne bi mogli plačati. No nekaj je, toda ubogo malo, katol. irsko ljudstvo je potrebno in zasluži več. Kakor da še ni Nemčija do vratú v orožji, sliši se, da ima premalo topov ali kanonov in tedaj se ve, da bode treba, da si taciš brž brž pripravi. — Ruska carinja je bolna, to pa sem od one nesreče na železnici pri Borkih. Da se ozdravi, pojde k malú v Neapel, ali kam drugam, samo da spremeni bivališče. Minister notranjih zadev, grof Tolstoj odstopi, doslej je veljal pri carji veliko. — Naša sosedá, Rumunija še se kuja zoper Avstrijo ter ne mara skleniti z njo trgovinske pogodbe. Našim trgovcem posebno na Dunaji, je to na veliko škodo, toda krivi so si je sami, ker so bili prej judje, t. j. pošiljali so stvari doli, ki so bile vse, samo poštene malo. — V Bolgariji si vtrjuje princ Koburški, ali bolje rečemo, njegova mati, princesinja Klementina, mu vtrjuje vlado, ali to gre prav po času. V časih je celo podoba, da je voz obtičal. — Nihče ne zna, kako dolgo še ostane sedanje srbsko ministerstvo, kajti skupščina ali drž. zbor ne mara za može, ki so v tem ministerstvu in za kralja ne znamo, je-li še za-nje. — V Carjem gradu je umrl šaik-ül-islam, mož, ki je po turški veri nekak najvišji sodnik in škof vkup. Če gre za pravo, pa ni niti sodnik, niti, če tudi le turški, duhovnik. Kedar nastane prepir v sodnijskih in duhovskih rečeh, tedaj ima šaik-ül-islam zadnjo, odločilno besedo in za to ima tak veliko moči v svoji roki. — Na Grško sili iz naše države delalcev, češ, da dobijo dela pri tamošnjih železnicah. Stvar pa ni resnična in zato svarijo naše gosposke, naj se nihče ne da zapeljati, da gre doli. — V Afriki je sedaj nekam bolj tiho, ali vsaj izve se od onih krajev sedaj le malo in kar se izvé, nima veliko resnice.

Za poduk in kratek čas.

Božična zvezda.

(Resnična dogodba.)

(Dalje.)

Po štiridnevni vožnji pridramo pred Pariz . . .

Sv. Božični čas se bližuje. Videl sem tovariše svoje, kakó v domovino liste pišejo, a od tamkaj prihajajo po pošti številni zabojčki z raznimi darili — ljubezni . . . 24. gruden nastopi v gosti megli. Imeli smo počitek. Povsod pred hišami so postajali vojaki, tobak so puhali in se šalili. Govorili so ponajveč o sv. dnevu in domovini . . . V tem me pokliče naš častnik, vprašajoč, ako sem voljen pomagati pri lepotičenji za sv. Božični praznik. Z veseljem